Lietas Nr. 11520071712
Lietas arhīva Nr. KA04-0120-14/26

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 19.februārī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Ā.Ždanova,

tiesneses I.Jansone un L.Kuzmane,

ar sekretāri V.Klapkalni,

piedaloties prokurorei V.Soldatovai,

zvērinātam advokātam A.Gabruševam,

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta pirmās[1] daļas, sakarā ar apsūdzētā iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 5.augusta spriedumu.

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

konstatēja:

ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. B/ atzīts par vainīgu un notiesāts pēc Krimināllikuma 260.panta pirmās[1] daļas ar piespiedu darbu uz viens simts piecdesmit stundām.

Piedzīta morālā kaitējuma kompensācija par labu /pers. C/ 1091,23 *euro* (766,92 Ls).

/pers. B/ atzīts par vainīgu un notiesāts pēc Krimināllikuma 260.panta pirmās[1] daļas par to, ka viņš pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumus, vadot transportlīdzekli, kā rezultātā nodarīja vienam cietušajam vidēja smaguma miesas bojājumus, bet otram cietušajam - vieglus miesas bojājumus un, proti:

2012.gada 5.oktobrī, ap plkst.21.58, /pers. B/ vadīja automašīnu „Volkswagen Polo", valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, un brauca ar to Rīgā, pa Tomsona ielu no Nītaures ielas puses Mālpils ielas virzienā.

Piebraucot pie krustojuma ar Mālpils ielu, /pers. B/, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 4.,10.,70.,113.,146.p. prasības, neizpildīja šo noteikumu prasības, nerīkojās tā, lai neradītu satiksmei bīstamu situāciju un nenodarītu zaudējumus, neņēma vērā ceļa zīmes Nr.206 ,,Dodiet ceļu" prasības, uzsākot krustojuma šķērsošanu, nepārliecinājās par drošību un par to, vai neradīs traucējumus citiem satiksmes dalībniekiem, savlaicīgi nesamazināja braukšanas ātrumu un pilnībā neapturēja automašīnu, lai dotu ceļu motociklam ,,Suzuki VL1500", valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, ko vadīja /pers. C/, kurš brauca pa Mālpils ielu no labās uz kreiso pusi, attiecībā pret automašīnas kustības virzienu un kuram bija kustības priekšroka, kā rezultātā ar automašīnas labo priekšējo daļu ietriecās motocikla kreisajā priekšējā daļā. Trieciena rezultātā automašīna ,,Volkswagen Polo" tika atsviesta uz Mālpils ielas ietvi, kur notrieca gājējus /pers. D/, /pers. E/ un /pers. F/, pēc kā, turpinot kustību, ietriecās kokā.

Minēto Ceļu satiksmes noteikumu prasību pārkāpumu, transportlīdzekļu sadursmes un uzbraukuma gājējam rezultātā /pers. B/ cietušajam /pers. D/ nodarīja vidēja smaguma miesas bojājumus, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs divdesmit vienas dienas: abu elkoņu sasitums ar nobrāzumiem un asinsizplūdumiem, labā apakšstilba sasitums ar apakšstilba laterālā locītavas paugura impresijas lūzumu un locītavpaugura starpizciļņa atrāvuma lūzumu, bet cietušajam /pers. C/ vieglus miesas bojājumus, kas izraisījuši īslaicīgus veselības traucējumus no septiņām līdz divdesmit vienai dienai: kreisā elkoņa sasitums ar nobrāzumu, kreisās pleca locītavas sasitums ar nobrāzumiem, kreisās gūžas locītavas sasitums, asinsizplūdums kreisā augšstilba iekšējā virsmā, galvas sasitums.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētais /pers. B/ iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā norāda, ka pārsūdz spriedumu daļā

par noteikto sodu un piedzīto kompensācijas apmēru sekojošu iemeslu dēļ;

Uzskata, ka noteiktais sods – viens simts piecdesmit stundas piespiedu darbu, vienlaikus piedzenot no viņa 1091,23 *euro* (766,92 Ls) morālā kaitējuma kompensāciju, esot nesamērīgs ar noziedzīgo rīcību un tās sekām.

Nosakot sodu, tiesa neesot ņēmusi vērā to, ka viņš, piekrītot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, ir vienkāršojis tiesas procesu un paātrinājis kriminmāltiesisko attiecību noregulēšanu, kā arī to, ka viņš izrādījis vēlmi mazināt nodarījuma sekas, atzīstot par labu cietušajam morālo kaitējumu 1091,23 *euro* (766,92 Ls) apmērā.

Strādājot piespiedu darbus piespriestajā apjomā, viņam uz mēnesi tiek liegta jebkāda iespēja nopelnīt finanšu līdzekļus gan morālā kaitējuma atlīdzībai cietušajam, gan arī līdzekļus paša iztikai. Šis apgrūtinājums pierāda, ka tiesa ignorējusi viņa vēlmi sadarboties un mazināt nodarījuma sekas un neesot to vērtējusi kā atbildību mīkstinošu apstākli.

Neskatoties uz to, ka tiesas sēdē nav izdarīta pierādījumu pārbaude, vērš tiesas uzmanību, ka lietas materiālos pieļauta būtiska faktoloģiska kļūda un neesot minēti citi fakti un apstākļi, kas varētu palīdzēt tiesai izprast notikušā negadījuma patiesos iemeslus un katras iesaistītās puses vainas pakāpi.

Neizdarot pierādījumu pārbaudi un pārbaudot lietas materiālus, procesa virzītājam nevar būt šaubu par apsūdzētā vainu. Kaut arī pierādījumu pārbaude nebija izdarīta, viņam nosakāmais sods bijis jāsaista ar notikušo, notikuma raksturu un ceļu satiksmes noteikumu pārkāpuma būtiskumu.

Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 5.punktā kā atbildību mīkstinošs apstāklis noteikts – noziedzīgs nodarījums izdarīts cietušā prettiesiskas uzvedības ietekmē. Nosakot sodu, cita starpā bija jāvērtē paša cietušā rīcība un šīs rīcības atbilstība ceļu satiksmes noteikumiem pirms negadījuma.

Pirms šķērsot krustojumu ar Mālpils ielu, viņš samazinājis ātrumu, taču tobrīd /pers. C/ vadītais motocikls vēl nebija redzams, tāpēc viņš lēnām turpinājis šķērsot krustojumu, kā rezultātā motocikls ar priekšējo daļu ietriecies automašīnas priekšdaļas labajā sānā, nevis otrādi, kā tas atspoguļots lietas materiālos.

Jāņem vērā, ka viņš nevarēja šķērsot krustojumu, nesamazinot braukšanas ātrumu, jo tieši tobrīd uz Mālpils ielas ietvēm atradās lielas cilvēku masas, kas pārvietojās no „Arēna Rīga" Kr.Valdemāra ielas virzienā pēc hokeja spēles. Gājēji šķērsojuši Tomsona ielas brauktuvi sev vēlamā brīdī, kārtībā un vietā. Lielais cilvēku daudzums ievērojami apgrūtinājis krustojuma pārredzamību un viņš, uzsākot šķērsot Mālpils ielas brauktuvi no automašīnas vadītāja redzespunkta neredzējis tuvojamies /pers. C/ vadīto motociklu. Iebraucot krustojumā ar Mālpils ielu, rūpējoties par gājēju drošību, šķērsojis to nepietiekoši ātri un, tādejādi, radījis šķērsli /pers. C/ vadītā motocikla ceļā. Tā rezultātā, motocikla un automašīnas sadursmes rezultātā tikuši aizskarti un guvuši traumas trīs gājēji, kas tobrīd atradušies uz ietves. Neviens gājējs, kas tobrīd atradies uz braucamās daļas, necieta.

Nav šaubu, ka viņš neievērojis ceļa zīmes Nr.260 „Dodiet ceļu" prasības un pieļāvis ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu, tomēr noziegums, kura rezultātā radīti ievērojami materiālie zaudējumi cietušajam un būtiski veselības kaitējumi citiem cietušajiem, neesot noticis vien viņa neuzmanības vai pārgalvības rezultātā. Ja /pers. C/ būtu ņēmis vērā daudzo gājēju klātbūtni dotajā ceļa posmā un izvēlējies piemērotu braukšanas ātrumu, iespējams, viņa vadītajam motociklam būtu pietiekams attālums bremzēšanas ceļam, lai savlaicīgi un pilnībā apturētu viņa vadīto spēkratu.

Jāņem vērā Ceļu satiksmes noteikumu 112.punkts, kur norādīts, ka transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, transportlīdzekļa un kravas īpatnības un stāvokli, kā arī ceļa un meteoroloģiskos apstākļus.

Ievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 112.punktu, cietušajam būtu bijis iespējams ievērot 113.punktu, kas nosaka, ka, ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt, viņam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai, neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc.

Tāpat kā viņam (apsūdzētajam), arī motocikla vadītājam bijis jāņem vērā satiksmes intensitāte un tās īpatnības, it sevišķi daudzo gājēju atrašanās uz brauktuves un ap to. Sekojoši, motocikls bijis jāvada ar ātrumu, kas transportlīdzekļa vadītājam sniedz iespēju savlaicīgi reaģēt uz šķēršļiem, pirms tiem apstājoties vai tos apbraucot.

Tiesas materiālos neesot atspoguļots fakts, ka cietušais neilgi pirms 2012.gada 5.oktobrī notikušā ceļu satiksmes negadījuma bijis iesaistīts citā ceļu satiksmes negadījumā, kura rezultātā motocikls guvis bojājumus. Iespējams, šis ceļu satiksmes negadījums neesot reģistrēts ceļu policijā. Šo informāciju viņš (apsūdzētais) ieguvis no kāda garāmgājēja, kas dzīvojot cietušajam kaimiņos un to pazīstot.

No cietušā puses neticis atklāts fakts, ka izmeklēšanas laikā viņi vairākkārtīgi sazinājušies telefoniski un divreiz tikušies, ar nolūku panākt izlīgumu. Taču visas sarunas noslēgušās ar šantāžu no cietušā puses, kurš pieprasījis pilnu zaudējumu un morālā kaitējuma atlīdzību, papildus apdrošinātāju atlīdzībai un priekšlikumiem viņam (apsūdzētajam) pārdot automašīnu, paņemt kredītu bankā, aizņemties utml. Lai gan cietušā vēlme iegūt materiālos līdzekļus papildus apdrošinātāju izmaksātajai atlīdzībai neesot noziedzīga un esot saprotama, uzskata, ka, lai objektīvi vērtētu viņa vainas pakāpi, abu pušu attieksmi un spriestu taisnīgu tiesu, visi šie apstākļi jāņem vērā.

Pieredzes trūkuma un cilvēcīga apmulsuma dēļ tiesas laikā necēlis iebildumus par kļūdām un paviršībām lietas materiālos, paļaujoties uz to, ka, pilnībā atzīstot savu vainu un piekrītot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, tiesa ņems vērā viņa attieksmi un piespriedīs mazāku sodu. Uzskata, ka tādejādi tikušas ierobežotas viņa tiesības uz taisnīgu tiesu.

Lūdz atcelt spriedumu daļā par noteikto sodu un morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, taisīt jaunu nolēmumu, samazinot noteikto sodu un piespriestā morālā kaitējuma apmēru.

Cietušais/pers. C/ iesniedzis paskaidrojumus un iebildumus par apelācijas sūdzību, kur norāda, ka, iepazīstoties ar sūdzību, viņu pārsteiguši apsūdzētā izklāstītie motīvi, kas, faktiski, neatbilstot un esot pretēji viņa paskaidrojumiem gan pirmstiesas izmeklēšanā, gan rajona tiesas sēdē. Esot grūti izprast apsūdzētā izklāstīto pozīciju, kas esot pretrunā ar apelācijas sūdzības apjomu. Izklāstītā pozīcija robežojoties ar cinismu un vieglprātību, kas liecinot par sūdzības autora situācijas neizpratni un nekritisku pieeju savai rīcībai un tās sekām, nerunājot par vainas atzīšanu un nožēlu, kas, nosakot sodu, tikusi vērtēta kā atbildību mīkstinošs apstāklis.

Cietušais, saprot apsūdzētā situāciju, nepārsūdzējis spriedumu, kaut arī savā pieteikumā rajona tiesai uzrādījis citu viņam nodarītā kaitējuma apjomu.

Domājis, ka apsūdzētais sapratis savu vainu un nožēlojis izdarīto. Negadījums esot nopietni iedragājis viņa (cietušā) dzīves kvalitāti.

Apsūdzētais piespriesto sodu sūdzībā vērtējot kā „apgrūtinājumu". Pretēji apsūdzētā apgalvojumam „mazināt sava nodarījuma sekas" no apsūdzētā sūdzības satura tas neizriet.

Apsūdzētais vairs neatzīst nodarīto morālo kaitējumu. Kad pēc izmeklētāja ieteikuma viņš (cietušais) griezies pie apsūdzētā ar ierosinājumu noslēgt izlīgumu, tas tiekot dēvēts kā „šantāža no cietušā puses". Viņš neesot vēlējies, lai no viņa atpirktos, vēlējies, lai apsūdzētais būtu ievērojis Ceļu satiksmes noteikumus un negadījums nebūtu noticis. Tad viņš varētu lietot savu motociklu un citas lietas, nebūtu nokļuvis slimnīcā un ilgstoši ārstējies, jo pēc gūtās traumas joprojām jūtot galvassāpes.

Apsūdzētais ir administratīvi sodīts un visi sodi saistīti ar braukšanas ātruma pārsniegšanu. Pats apsūdzētais atzīst, ka ir pārkāpis ceļu satiksmes noteikumus.

Nepatiess esot apsūdzētā apgalvojums, ka viņš (cietušais) braucis ar bojātu motociklu. Viņš (cietušais) ir amatieru sacīkšu dalībnieks, nepārkāpj ceļu satiksmes noteikumus un nebrauc ar bojātu motociklu.

Apelācijas instances tiesā apsūdzētais /pers. B/ uzturēja savu iesniegto apelācijas sūdzību. Paskaidroja, ka esot ticies ar cietušo, taču izlīgumu noslēguši neesot. Viņš šobrīd nestrādā, taču atrodas darba meklējumos. Uzskata, ka vienlaicīgi atstrādāt piespiedu darba stundas un atmaksāt kaitējumu nav iespējams. Lūdz samazināt sodu un kaitējuma kompensācijas apmēru uz 300 *euro*. Pirmās instances tiesā atzinis pieteikto kaitējuma kompensāciju, jo domājis, ka tas būšot vienīgais sods. Advokāte viņam šo apstākli neesot izskaidrojusi, tiesnese skaidrojusi Kriminālprocesa likuma 499.panta būtību, taču viņš bijis apjucis, kaut ko nesapratis vai pārpratis. Atzina, ka ir administratīvi sodīts. Paskaidroja, ka autovadītāja tiesības ieguvis apmēram pirms četriem gadiem.

Apsūdzētā aizstāvis – zvērināts advokāts Arts Gabruševs uzturēja sava aizstāvamā iesniegto sūdzību.

Prokurore sūdzību par pamatotu neatzina.

Cietušais/pers. C/ iesniegto sūdzību neatzina. Liecināja, ka viņu apmierina gan apsūdzētajam noteiktais sods, gan kompensācijas apmērs. Viņam bijuši nodarīti viegli miesas bojājumi. Kaitējuma kompensāciju pieteicis 2845,74 *euro* (2000 Ls) apmērā, no kuriem 1089,92 *euro* (766 Ls) morālais kaitējums, pārējais – materiālais. Morālā kaitējuma apmērs viņam nav jāpamato. Paskaidroja, ka apsūdzētais pie viņa ar ierosinājumu noslēgt izlīgumu neesot griezies.

Noklausījusies apsūdzētā paskaidrojumus, cietušā liecības, aizstāvja un prokurores viedokļus, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, apelācijas sūdzības motīvus, tiesu kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams daļā par morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, pārējā daļā spriedums atstājams negrozīts.

Kā pirmās instances tiesā, tā apelācijas instances tiesā apsūdzētais savu vainu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina. Pirmās instances tiesā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, pierādījumu pārbaude celtajā apsūdzībā netika veikta, pierādījumu pārbaude veikta daļā par pieteikto kaitējuma kompensāciju.

Pirmās instances tiesa apsūdzētā darbības pareizi kvalificējusi pēc Krimināllikuma 260.panta pirmās[1] daļas.

Pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs un pamatots, tas atbilst Kriminālprocesa likuma 47.nodaļas nosacījumiem, apsūdzētajam noteikts sods, ņemot vērā Krimināllikuma 46.pantā paredzētos soda noteikšanas principus, sods atbilst Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktajam soda mērķim, tas ir adekvāts izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam un atbilstošs apsūdzētā personībai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 23.pantu, krimināllietās tiesu spriež tiesa, tiesas sēdēs izskatot un izlemjot pret personu celto apsūdzību pamatotību, attaisnojot nevainīgas personas vai atzīstot personas par vainīgām noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un nosakot valsts institūcijām un personām obligāti izpildāmu krimināltiesisko attiecību noregulējumu, kas, ja nepieciešams, realizējams piespiedu kārtā.

Konkrētajā kriminālprocesā ir neapšaubāmi pierādīts, ka apsūdzētā /pers. B/ rīcības rezultātā notika ceļu satiksmes negadījums un cietušajam /pers. C/ tika nodarīti viegli miesas bojājumi, kas izraisījuši īslaicīgus veselības traucējumus no 7 līdz 21 dienai: kreisā elkoņa sasitums ar nobrāzumu, kreisās pleca locītavas sasitums ar nobrāzumiem, kreisās gūžas locītavas sasitums, asinsizplūdums kreisā augšstilba iekšējā virsmā, galvas sasitums.

Novērtējot apsūdzētā apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus par morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, tiesu kolēģija secina, ka pirmās instances tiesa nav vērtējusi morālā kaitējuma kompensācijas apmēru sakarā ar to, ka apsūdzētais pilnībā atzina morālā kaitējuma kompensāciju 1089,92 *euro* (766 Ls). Taču pie situācijas, kad apsūdzētais nav izpratis soda noteikšanas vispārīgos principus un kaitējuma atlīdzības tiesiskos aspektus, tiesu kolēģijai ir jāvērtē noteiktās kaitējuma kompensācijas atbilstība Kriminālprocesa likuma 1.pantā noteiktajam Kriminālprocesa likuma mērķim, t.i.- panākt krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un ņemot vērā tiesu praksi kaitējuma kompensācijas apmēra noteikšanā.

Pirmās instances tiesa rūpīgi vērtējusi pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma

350.panta pirmo daļu, Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu, „Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma" 18., 19., 21.pantiem, 2004.gada 14.decembra noteikumu Nr.1008 „Noteikumi par apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību par personai nodarītajiem materiālajiem zaudējumiem", Civillikuma 1635.pantu, analizējusi spriedumā to nosacījumus.

Kriminālprocesa likuma 95.panta pirmajā daļā noteikts, ka par cietušo kriminālprocesā var būt fiziska vai juridiska persona, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, proti, morāls aizskārums, fiziskas ciešanas vai mantisks zaudējums.

Kā redzams no lietā esošā lēmuma, par cietušo šajā kriminālprocesā atzīts /pers. C/ (l.l.18).

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajai daļai, kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Lemjot jautājumu par morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, tiesu kolēģija ņem vērā samērīguma principu un apstākli, ka morālā kaitējuma kompensācija ir tikai viens no kompensācijas veidiem un neaizstāj cietušā veselībai un mantai nodarīto kaitējumu. Apsūdzētajam piespriestais sods – piespiedu darbs 150 stundas arī vērtējams kā gandarījums cietušajam par nodarīto morālo aizskārumu.

Novērtējot tiesu praksi izskatāmajā jautājumā un cietušajam nodarīto miesas bojājumu smaguma pakāpi, ievērojot samērīguma principu, tiesu kolēģija uzskata, ka 500 *euro* morālā kaitējuma atlīdzības apmērs būs taisnīgs un sasniegs Kriminālprocesa likuma 1.pantā definēto kriminālatiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu.

Nosakot sodu, saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, pirmās instances tiesa ir ņēmusi vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos apstākļus un atbildību pastiprinošo apstākļu neesamību. Sods noteikts atbilstošs apsūdzētā personībai un noziedzīgā nodarījuma smagumam.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu, apsūdzētais ir izdarījis mazāk smagu noziegumu, kas vērsts pret satiksmes drošību.

Pārbaudot apsūdzētā personību, noskaidrots, ka viņš: dzimis 1991.gada 11.jūnijā, Latvijas Republikas pilsonis, deklarētā dzīves vieta – /adrese/ (l.l.44); administratīvi sodīts (l.l.45, 114-115, 116); tiesāts 2008.gada 20.augustā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 59.panta otrās daļas, 49.panta pirmās daļas, piemērots audzinoša rakstura piespiedu līdzeklis, nodots galvojumā vecākiem uz vienu gadu (l.l.46); VSIA „Rīgas Psihiatrijas un narkoloģijas centrs" psihiatra un narkologa uzskaitēs nesastāv (l.l.47, 48), pēc apsūdzētā vārdiem – šobrīd nestrādā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, par apsūdzētā atbildību mīkstinošiem apstākļiem atzīts tas, ka viņš vaļsirdīgi atzinis savu vainu un nožēlojis izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu, apsūdzētā atbildību pastiprinoši apstākļi netika konstatēti.

Tiesu kolēģija nesaskata apstākļus, kas dotu pamatu apsūdzētajam /pers. B/ piespriestā soda mīkstināšanai, kā arī pats apsūdzētais apelācijas sūdzībā uz tādiem nav norādījis.

To faktu, ka apsūdzētais lūdzis neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā tādā veidā vienkāršojot lietas iztiesāšanu, pirmās instances tiesa jau ir ņēmusi vērā, saskaņā ar Krimināllikuma 21.pantu, nosakot sodu piespiedu darbu veidā, savukārt Krimināllikuma 47.pants neparedz šo apstākli atzīt par atbildību mīkstinošu.

Atsauce apelācijas sūdzībā uz cietušā /pers. C/ vēlmi gūt materiālu labumu, ir nekorekta. Izlīguma nosacījumi kriminālprocesā paredzēti Kriminālprocesa likuma 381.pantā, kas norāda cietušās personas un personas, kurai ir tiesības uz aizstāvību, abpusēji un labprātīgi panāktu vienošanos.

Izejot no augstāk minētā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.pantu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

nosprieda:

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 5.augusta spriedumu atcelt daļā par morālā kaitējuma kompensācijas piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. C/ morālā kaitējuma kompensāciju 500 (pieci simti) *euro*.

Pārējā daļā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 5.augusta spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamentā Kriminālprocesa likuma 574., 575.pantos paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesai.

Motivēts spriedums sagatavots 2014.gada 6.martā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja Ā.Ždanova

Tiesneses I.Jansone

L.Kuzmane